

det en ringe Udvidelse af den Understøttelse, der saaledes gives, naar man siger, de maa rejse over hele Landet, og en ringe Udvidelse af Tilladelsen, naar man siger, at de i Stedet for, at de skulle komme hjem i Aften eller i Morgen, skulle komme hjem inden en Maaned. Det er det hele, der i Virkeligheden forlanges. Der forlanges heller ikke, at der skal stilles Ekstratog til Børnene. Lad dem rejse med de almindelige Tog, og saa siger man: I Dag maa der rejse saa mange, i Morgen saa mange og i Overmorgen saa mange, og lige saadan skulle I faa jeres Hjemrejse ordnet! Og dette vil jo kunne ske, uden at Statsbanerne ane, at de have vist nogen Imødekommenhed. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om han dog ikke vil tage dette lidt nærmere under Overvejelse; selv om der skulde være Modstand indenfor Generaldirektoratet, har jeg den Tro, at den ærede Minister er saa energisk, at han vil forstaa at sætte Generaldirektøren der, hvor han skal staa. Inden jeg tager Ændringsforslaget tilbage, ønsker jeg dog gerne at høre, hvad den ærede Ordfører for Finansudvalget vil sige.

Jeg har tilladt mig — under Nr. 4 udenfor Betænkningen — at stille et Ændringsforslag vedrørende Ophalingsbedingen paa Fanø. Jeg begrundede det, saa godt som mine Evner tillod det, men ogsaa saaledes, som jeg synes, at Forholdene derovre krævede det. Den ærede Minister mener, at jeg har taget Munden for fuld; det synes jeg ikke. Omkostningerne ville blive omtrent 25,000 Kr., og nu beder jeg om, at Staten vil yde omtrent $\frac{4}{5}$ deraf, 20,000 Kr. De særlige Omstændigheder, hvorunder Fanø eksisterer og Befolkningen skal finde sin Tilværelse, synes mig at begrunde det. Naar den ærede Minister siger, at der har været tilbudt dem derovre Halvdelen af Beløbet, vil jeg dog dertil sige den ærede Minister, at det glæder mig overordentlig at høre det, og jeg haaber saa, at den ærede Minister vil opretholde dette Tilbud. Men der kunde selvfølgelig ikke foreligge noget Svar, fordi dette Tilbud ikke er udtrykt paa Finansloven. Det er muligt, at det er gjort, men jeg ved ikke, om det er gjort officielt — jeg troede kun, at det var sket i mundtlig Samtale, men saa havde jeg haabet, at det i alt Fald havde været udtrykt paa Finansloven. Naar det altsaa er gjort, og Ministeren fastholder dette Standpunkt, henstiller jeg til den højtærede Minister, at han ogsaa vil give det Udtryk paa Finansloven til 3die Behandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, tror jeg ikke, jeg tager fejl, naar jeg gaar ud fra, at der er givet officielt skriftligt Svar til Andragerne, men det er ganske vist ikke længe siden, saa det kan være, det er sket, uden at det ærede Medlem har faaet Underretning derom. Saa snart der for Ministeriet foreligger Erklæring fra de paagældende Beboere om, at de modtage Tilbudet, er der ikke Tvivl om, at det ogsaa vil føre til, at Ministeren vil stille Ændringsforslag derom til 3die Behandling. Maa jeg hertil føje — det ærede Medlem har jo endnu ikke taget sit Ændringsforslag om Fribefordring tilbage, altsaa er jeg endnu berettiget til at sige et Par Ord derom —, at naar det ærede Medlem i Gaar og nu igen i Dag henviste til, at Statsbanerne allerede befordre disse Børn frit frem og tilbage, om end ikke saa langt, som det ærede Medlem kunde ønske, og at det derfor kun var en Smaa-ting at gaa det Skridt videre, som han kræver, saa forholder det sig dermed saaledes, at Børnene i Esbjerg have den samme Adgang til Fribefordring, som Børnene i Kommuneskoler udenfor København og Frederiksberg i det hele have ifølge den Beslutning, som blev truffet derom i Fjor ved Forhandlinger med Finansudvalget — det foreligger i Bilag til Ændringsforslag til 3die Behandling af Finanslovsforslaget for indeværende Aar Sp. 1327—28 —, nemlig Adgang til Fribefordring en Gang aarlig for en Rejse fra Hjemstedet til en Station indenfor samme Trafikdistrikt. Ærede Medlemmer forstaa jo, at dette er Grundlaget for, hvad vi se i det praktiske Liv, nemlig Fribefordringer af en Skole eller en Klasse i en Skole hen til et Sted ikke langt borte, hvor der er noget ekstra at se for disse Børn. Derfor er jo ogsaa den Bestemmelse tilføjet, at de skulle rejse hjem igen samme Dag eller den følgende Dag. Det er altsaa noget helt andet, et Led i Undervisningen, der foregaar i Samling, under Opsigt osv. Det er en Ting for sig, betragtet, antager jeg, fra Lovgivningsmagts Side som et Led i Skoleundervisningen, men det er noget andet end det, det ærede Medlem nu vil ind paa. Maaske jeg til, hvad jeg sagde før om de økonomiske Betæneligheder, der kunne være ved dette Forslag, ogsaa maa føje, at der er jo Hensyn at tage til Trafikken. Den er allerede i Forvejen saa belemret med Feriebørn, at det vilde kunne volde meget store Ulemper, hvis den nu